

ארגון ושנתם לבניך
מפעיל שיעורים פרטיים לילדי ישראל
הניתנים ע"י אברכי כולל
במסגרות חווייתיות תוך מתן תמריצים
המסעודדים לשקידה בתורה הקדושה
להצטרפות וברורים: 02-3733111
חדש חשון תשפ"ד | עלון ס': 343

פרשת וירא

דברת במ
סיפורי אהבת תורה ויראת שמים

תלמידים יקרים!

אנו נמצאים בתקופה מיחדת ולא שגרתית.

אנו מתפללים בכל יום מעמק לבנו, על אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה, על אלו שנמצאים במצב סכנה ל"ע וזקוקים לרחמי שמים ועל כל עם ישראל פלו. הרי זה מה שאנחנו יכולים לעשות בשבילם: ללמד לזכותם, ולהתפלל.

היה זה בזמן מלחמת ששת הימים לפני 56 שנה. המשגיח הגאון רבי מאיר חדש זצ"ל, הסביר אז את הנאמר בגמרא: "משורר ששיר בשל חברו - במיתה", שבאשר לוי נוטש את משמרתו ועובר למלא משימה אחרת, לשמור בשער, הגם שהיא משימה קשה יותר - דינו למיתה. "התפקיד של בן ישיבה בימים אלו הוא ללמד ולהגן בתורתו על עם ישראל! וממילא הוא צריך להזהר מאד שלא לטש חלילה את משמרתו".

וכך ספר לימים בנו הגאון רבי משה מרדכי חדש זצ"ל ראש ישיבת 'אור אלחנן', שבאותם ימי מלחמה היה אביו רבי מאיר שקוע בשער העבודה לרבנו יונה. גם כשבמקלט היה תסיסה מרבה ורעש פגזים החריש את האזניים, הוא המשיך להיות מרכז בספר. 'היתה לי הרגשה', אמר רבי משה מרדכי, 'שאבא מרגיש חובה ואחריות לא להסיח דעת מהלמוד דוקא בשעות אלו. הוא לא הפסיק מהלמוד אפילו לא להתענג ולשאל מה קורה'.

גם ברחוב הושע שבירושלים, לא פסק קול התורה.

היו אלו המשגיח הגאון רבי הירש פאליי זצ"ל, וראש הישיבה הגאון רבי ברוך מרדכי אזרחי זצ"ל, אשר התגוררו באותו בנין. רבי הירש ירד מביתו בקומה העליונה לפרוודור

הגדול המבצר בקומה הראשונה, שם גר רבי ברוך מרדכי. יחד הם שקעו בעמיק הלמוד של מסכת מנחות. מבחוץ רעמו קולות המלחמה ומבית רעמו קולות מלחמתה של תורה.

יום לפני פרוץ המלחמה נשמעו יריות בירושלים והיה צריך לתפס מחסה. היה זה בישיבת מיר, ממש באמצע השעור כללי של ראש הישיבה הגאון רבי נחום פראוביץ זצ"ל. רבי נחום הפסיק את השעור, ירד עם התלמידים אל מקלט הישיבה.

ספר תלמידו הגאון הרב אליהו מאיר קלוגמן: "החששות והפחדים הרטיטו את לבבות כלם, אך רבי נחום ממשך את השעור במקלט מאותה נקודה בה הפסיק בהיכל הישיבה. הוא אפילו לא מוצא צורך לחזור על המשפט האחרון שאמר למעלה".

לימים, כאשר הספיד רבי נחום את חותנו ראש הישיבה הגאון רבי חיים שמואלביץ זצ"ל, הוא דבר רבות על זכות תורתו, וספר על אותו יום בו ירדו בני הישיבה וראשיה לחדר האכל של הישיבה ששכן בקומת הקרקע של הישיבה בירושלים. הבנין שכן קרוב מאוד לגבול עם ירדן, ולעתים היו נצבים על גגו חילים. הבנין ספג שלוש פגיעות ישירות, ובס"ד לא נפגע איש מבין היושבים במקלט, לא מבאי הישיבה ולא מקרב השכנים הרבים שבאו להסתופף שם. על כך אמר רבי נחום, שההצלה של היושבים במקלט הוא היתה בזכות תורתו של רבי חיים שמואלביץ, ולכן הוא היה בטוח כל הזמן שלא יארע שום דבר ליושבי המקלט.

"אני לא פחדתי כלל! כי רבי חיים היה איתנו. אין מה לפחד..."

תורה מגנא ומצלא!

נשמת כל ח"י

רפוי באור על תפילת שמונה-עשרה
באור פרושי רבותני ד"ר

פרקי מבוא / א

לפני שננשמים ללמד ולהבין את פרוש המלות של תפלת שמונה עשרה, שזו מטרת סדרה זו אי"ה, נדרש להקדים כמה וכמה הקדמות חשובות. ולפי שהמקום צר מלהאריך, נשתדל לקצר ולהביא בפרקים הבאים כמה נקודות נחוצות.

דע לפני מי אתה מתפלל

בראש ובראשונה נקדים הקדמה כללית נחוצה ביותר, עד שבמובן מסוים ההקדמה היא תשובה יותר מפל הסדרה הבעל"ט.

ובכן, הגמרא בברכות (כח:): מספרת על התנא רבי אליעזר שחלה, ונכנסו תלמידיו לבקרו, וביקשו שילמדם ארחות חיים. אחד הדברים שאמר להם הוא "כשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם עומדים, ובשביל כך תזכו לחיי העולם הבא". וברש"י שם מבאר: "כדי שתתפללו ביראה ובכונה".

לדעת לפני מי אנו מתפללים, זהו החלק העקרי בגשנתנו אל עבודת התפלה. וכה נפסק להלכה (שו"ע או"ח סימן צח). ורבי אליעזר אמר לתלמידיו שזו תהיה ארץ חיים, הינו שיתרגלו לעבודה זו.

שכן, ככל שנתבוננו בשכלנו, ואז נשיב אל לבנו - את משמעות הדבר הזה, שאנו זוכים לעמוד ולהתפלל לפני מלך המלכים הקב"ה, היה הנה ויהיה, חי העולמים, ובעל היכולות והכוחות כלם - אזי בהכרח שתתעורר

משרד ראשי - טלפון: 02-3733111 | פקס: 073-2016528 | kinyanyosef@gmail.com

י"ל ע"י המפעל העולמי לילדי ישראל ושנתם לבניך | עורך: הרב יעקב גולדשמידט | כותבים ומשתתפים: הרב יעקב סיחה, הרב אברהם וינטרניץ | עיצוב גרפי: הדס נעים | לתגובות על המדורים השונים, לקבלת העלון באופן קבוע, או להנצחות וחסויות, ניתן לפנות בדוא"ל kinyanyosef@gmail.com או בפקס 073-2016528

רצינו לתאר פאן בחדוה את חזרת התלמידים לשגרת לימוד התורה בסניפי 'ושננתם', מתוך שמחת התורה - הישר מיום חגם של לומדי התורה, בו חוגגים בעזרת את סיום והתחלת התורה.

אולם למנגנת כל לב, נהפך יום זה לאבל נורא. מלחמת בני ישמעאל בכניו של יעקב איש תם ישב אהלים - פרצה. בימים אלו בכל מקום, כלם מתפללים ומיחלים לסיימה של המלחמה, לרפואת כל הפצועים ולשוב כל השבויים. כך גם כל אחד ואחד, חש שתפית בצערם של רבים מבית ישראל אשר אבדו בן משפחה באסון הנורא, רחמנא לצלן.

תלמידי הכוללים, הישיבות והת"תים - ובהם תלמידי 'ושננתם' ברחבי הארץ - הקדימו לשוב ולחפש את ספסלי בתי המדרש. הם שוקדים בהתמדה על לימודם, מתוך תחושת אחריות כללית לעם ישראל הזקוק לישועות מיחדות בימים אלו.

הפעם, החזרה לבית המדרש, לא נעשתה רק בגיל ובכח השנים, כי אם מתוך שליחות מיוחדת, להציל, לשמר ולהגן על יושבי הספר ועל המרחפים נפשם ועל כל אחינו בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה, מפל פגע רע, משטן המשיחית ומחץ יגוף יומם. זוהי פתת הברזל האמתית לטילים השורקים לשוא - היא זו שמגנה בזכויותיה.

תורתם מגן לנו, היא מצילת נפשנו. תורה מונא ומצלא!

בהגלה הגדולה זכה באופני הרים התלמיד ד.ש. וקסלר נ"י, סניף בית שמש.

המשך "נשמת כל חי"

בנו בושה מלמלמל בפניו מלים שאיננו מבינים את פרושו, ובעקבות בושה זו יתעורר הרצון בתוכנו להבין מה אנו אומרים לפנינו, וכשהרצון הזה יתעורר, הרי שכל אחד מעצמו יתבונן ויחפש להבין, ילמד את ההלכות היטב, יעזר ויחפש באורים ופרושים ולא ינוח עד שימצא (וממילא לא יזדקק למדור זה). ומלאה הארץ דעה את ה'...

אבל איך עושים זאת? איך אפשר לדעת לפני מי אנו מתפללים?

הנה לשונו הגדב של הרמח"ל בספר מסלת ישראלים (פרק יט, בחלקי הסידות): "... צריך שיסתכל האדם ויתבונן היטב ... שהוא עומד ממש לפני הבורא יתברך שמו ונושא ונותן עמו, אף על פי שאין עינו של אדם רואהו. ותרצה כי זהו היתר קשה שיצטרך בלב האדם ציור אמת, יען אין החוש עוזר לזה כלל. אמנם מי שהוא בעל שכל נכון, במעט התבוננות ושימת לב יוכל לקבל אמתת הדבר; איך הוא בא ונושא ונותן ממש עמו יתברך, ולפניו הוא מתחנן ומאמרו הוא מבקש; והוא יתברך מאזין לו ומקשיב לדבריו, כאשר דבר איש אל רעהו ורעהו מקשיב ושומע אליו".

למצב זה אנו שואפים, והצעד הראשון לזכות להרגשה זו בעת תפלתנו - הוא ההתבוננות לפני מי אנו מתפללים, והכנה פרוש המלות. ואם נלך בדרך זו, הרי שכל כך העיד התנא רבי אליעזר, שבשביב כך נזכה לחי העולם הבא. ואת הפרות נאכל כבר בזה העולם.

שר וגדול נפל בישראל

יחד עם כל בית ישראל ועולם התורה די בכל אתר ואתר

מבכים אנו מרה את סילוקו של עמוד התורה והמוסר, איש הרוממות וגדלות האדם, זקן ויושב בישיבה ליל יום, מצביא בעוז במלחמתה של תורה וממתיקי שמותיה. מרביץ תורה לאלפים ורבים משיב מעוון, מופת בעמל התורה וביגיעתה בהתמדה ובאהבתה ישגה תמיד אשר דלתו וליבו היו פתוחים בפנינו באהבה ובחיבה רבה וברוב עצה ותושיה

מין רבינו ראש ישיבת עשרת ישראל הגאון הגדול

ברוך מרדכי אזרחי

זאקה

בעל 'ברכת מרדכי', זקן חברי מועצת גדולי התורה

גדולה האבירה ואין לנו תמורתה!

מי יפרק הויות ומי יתרח שברים מי ילחום מלחמתך וישוב לשערים

ההנהלה האברכים התלמידים

בשמחה תמיד
מידות שמחים

אמא: 'אוי, תסדר פסקשה את בחצ'ר'.
אוי: 'אוי? הרי נחיר יהיה עוב פלאגן...'
אמא: 'אמר שעה...'
אוי: 'אמא, מה אוקים לארחת
צ'ק'ר'ס?
אמא: 'לא הכנתי אכ'ו'.
אוי: 'אמא? אנו מאלו ק'אב'
אמא: 'אוי? הרי נחיר תהיה
עוב ק'אב...'
(התלמיד ש. גולדשמידט נ"י)

שמתי לב, יאשיהו,
שלאחרונה יש לך הרבה
יותר חברים מאשר בעבר.
אולי תגלה לי מה הסוד
שלך?...

אני לא בטוח, אבל אולי זה
קשור לאברך שאני לומד
אתו ב'ושננתם'. מאז שאנו
לומדים אני מצליח הרבה
יותר בלמודים ובעקבות
זה ילדים מבקשים ממני
שאלמד אתם תברותא או
שאסביר להם דברים
שהתקשו בהם.

היכן עוד מזכרות בתורה הערים סדום ועמורה מלבד בספר בראשית?

איזו מתכת מזכרת 3 פעמים בפרשה זו?

הברזל מזכר בפרשה זו 3 פעמים: 1. אין לחתך את אבני המזבח בברזל (דברים כז ה). 2. בדברי התוכחה נאמר שאדמת ארץ ישראל תהיה כמו ברזל (כח כג). 3. בדברי התוכחה נאמר גם שהאויבים ישימו על ברזל על צאור עם ישראל (כח מו).

• ש. שלזינגר